



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Р 53/2024**  
**15.05.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Нинослав Мајачић, адвокат из ..., ..., против тужених ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., као правних следбеника пок. ЋЋ, бивше из ..., ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Славица Ђурић, адвокат из ..., ЖЖ и ЗЗ, обоје из ..., ради утврђења, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 15.05.2024. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБИЈА СЕ** захтев Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом парничном поступку.

**Образложење**

Пред Другим основним судом у Београду у току је поступак по тужби ради утврђења, поднетој 30.07.2007. године, Петом општинском суду у Београду. Захтевом за делегацију надлежности од 16.06.2023. године, тужена ЗЗ предложила је одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету.

Решењем Врховног суда Р 179/2023 од 17.08.2023. године, првостепеном суду су враћени списи П 2980/21 ради доношења одлуке о захтеву тужене ЗЗ за делегацију надлежности. Други основни суд у Београду је решењем П 2980/21 од 12.09.2023. године, прихватио предлог за делегацију надлежности тужене ЗЗ.

Други основни суд у Београду је у прилогу акта П 2980/21 од 18.03.2024. године Врховном суду доставио списе предмета П 2980/21, ради одлучивања о захтеву тужене ЗЗ за делегацију надлежности у смислу одредбе члана 62. Закона парничном поступку.

Одредбом члана 62. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози, док је ставом 6. истог члана прописано да о предлогу странке за делегацију надлежности из става 1. овог члана одлучује надлежни суд првог степена

решењем против кога жалба није допуштена, у року од 8 дана од дана пријема предлога.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари јер разлози изнети у захтеву не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда због чега је одлучено као у изреци. Наиме, разлози у захтеву не указују да је у конкретном случају оправдано одређивање другог стварно надлежног суда, имајући у виду када је овај парнични поступак започет (2007. године), и следом тога значај чињенице када је тужена ЗЗ сазнала за разлоге изнете у захтеву, а који се у суштини односе на искључење и изузеће појединих судија, те као такви не представљају оправдане разлоге за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, нити указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом. Осим тога, Врховни касациони суд је решењем P 215/2022 од 21.09.2022. године одбио захтев за одређивање другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија  
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка  
заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић